

I denne Forbindelse anføres, at adskillige af Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, bl. a. Firmaer inden for Entreprenørfaget og Skibsbygningsindustrien, har sluttet langvarige Leveringskontrakter — op til 3 Aar frem i Tiden. Er der end her i visse Tilfælde taget Forbehold om Godtgørelse for Arbejdsgivernes Merudgift i Anledning af Lønforhøjelser, er der andre Tilfælde, hvor Forbehold ikke har kunnet tages, eller hvor det tagne Forbehold ikke dækker Merudgiften til Indførelse af Ferie eller til Udvidelse af en eventuelt allerede bestaaende Ferie.

I Bemærkningerne til Lovforslaget anføres som en Begrundelse for dettes Fremsettelse, at man ved en saadan Lovgivning ønsker at muliggøre Danmarks Ratifikation af de paa de internationale Arbejdskonferencer i 1936 vedtagne Udkast til Konventioner angaaende Feriespørgsmaalet. Det foreliggende Lovforslag er imidlertid langt mere vidtgaaende i sine Bestemmelser den de nævnte Konventionsudkast, der som almindelig Norm tager Sigte paa for hvert Arbejdsaar at sikre en 6 Dages Ferie. Naar næsten alle Arbejdsgivernes Repræsentanter — herunder ogsaa den danske Arbejdsgiverrepræsentant — ved de nævnte internationale Konferencer har taget Afstand fra Vedtagelsen af den nævnte Konvention, skyldes dette ikke manglende Sympati for og Forstaaelse af Betydningen af en Løsning af Feriespørgsmaalet, men man ønskede ikke gennem Vedtagelsen af det nævnte Konventionsudkast at medvirke til at skabe Grundlag for en for Udviklingen paa dette Omraade uheldig Indgriben ad Lovgivningens Vej i dette Spørgsmaal, hvis Løsning man maa mene rettelig bør henvises til de faglige Organisationer.

Da der ved Organisationernes Behandling af Feriespørgsmaalet kan imødeses en jævn og naturlig Udvikling i Fortsættelse af den gennem de senere Aar fulgte Linie, skal man i Overensstemmelse med foranførte Betragtninger tillade sig indtrængende at henvende sig, at Lovgivningsmagten ikke griber ind i disse Forhold. Skulde dette alligevel ske, advarer Organisationerne imod, at Lovgivningsmagten fremmer den allerede stedfindende Prisbevægelse ved en Udvidelse af Ferieomkostningerne, ud over hvad der vil være en naturlig Følge af en almindelig Gennemførelse af den i Genève-Konventionen af 1936 omhandlede Ferie paa 6 Arbejdsdage. Det er i saa Henseende værdt at erindre, at det har været en Opfyldelse af Arbejdernes eget Ønske, at den 6 Dages Ferie har vundet Udbredelse, og det ses ikke at være rimeligt nu at gaa ud derover. Organisationerne gaar i øvrigt ud fra, at Lovgivningsmagten ved Loven sikrer Arbejdsgiverne saaledes, at Loven for de paa Side 3 omtalte langvarige Kontraktforholds Vedkommende ikke faar Virkning, men at Bestemmelserne først træder i Kraft paa disse Omraader, naar de paagældende Kontrakter er udløbne.

Sluttelig bemærker vi, at særlig Henvendelse i Anledning af det foreliggende Forhold vil fremkomme fra Dansk Dampskibsrederiforenings Side.

København, den 16. Marts 1938.

Dansk Arbejdsgiverforening.

Industriraadet.

Esper Eising.

A. Holm.